

знаемъ вече, какъ той на 1370 г. си подчини область-тж подъ Гръцкыя Патриархъ.

Сичкы-ты Патриарси, кои-то святителствували на подновеная въ Търново Патриаршески прѣстолъ сж: Василій I-ый, Іоакимъ I-ый, Василій II-ый, Іоакимъ II-ый, Игнатій, Макарій, Іоакимъ III-ий, Доротей, Романъ, Теодосій I-ый, Іоаникій I-ый, Симеонъ, Теодосій I-ый, Іоаникій II-ый и Евтимій.

По-забѣлѣжителни-ти отъ тѣхъ сж: Василій I-ый, кой-то подписаль уніж-тж съ Папж Инокентія III-ий, та го направилъ Примасъ (1204 г.).

Василій II-ый, въ святителствуваніе-то на кого-то сж прѣнесены мощы-ты на Св. Пяткѣ отъ Епиватъ въ Търново. Тѣхъ гы испросиль Иванъ Асѣнь отъ Фржзы-ты. «Яко убо сія слышавъше фржзи, абіе готовы къ прошенію быша . . . обѣща-вающе ся и съвої душѣ отдать аще можно бы. Сіе же яко слышавъ самодръжцъ . . . . . абіе посла въся освященнаго Марка митрополита сѧща великаго Прѣслава . . . . въ еже принести тѣло прѣподобныя . . . . .» А кога-то ся връщаль въ Търново Митрополитъ тъ съ тѣхъ, пише житіе-то и: благочестивы царь Іоаннъ Асѣнь изыде изъ градъ съ материихъ своеї царицѣ Еленѣ и съ своїхъ царицѣ Анна и съ всѣми велможи своими съ ними же и всѣчестны патріархъ Киръ Василіе съ всѣмъ прѣч-стъмъ чърковны имъ . . . . Царь же и вси сѫщі съ нимъ, пѣши игоша отъ града на четыри пиприща съ многаи чистіи въ срѣтѣніе прѣподобнѣи . . . .

Іоакимъ II-ый. Въ негово-то патрикуваніе умрѣль Св. Савва, основатель-тъ на Сърбскж-тж Іераршіј, и прѣвый Сърбски Архиепископъ. Той ходилъ на старины-ты си на Божій-Гробъ, и на връщаніе минжль прѣзъ Търново, за да посѣти приятеля си Ивана Асѣния, при кого-то и останжль да си почине нѣколко дена. Нѣ тамъ му было писано да си свърши подвижническия животъ. Патріархъ Іоакимъ II-ый го погребъль въ 1237 г., и подиръ двѣ години Сърбский краль Владиславъ му измолилъ отъ Асѣния мощы-ты, та гы изнесли на 1239 г. съ голѣмо тѣржество отъ чърковж-тж Св. 40 и ся прѣнесли въ Сърбіј, дѣто гы поставили въ новонаправеная тогава монастырь Милешево (въ Херцеговинѣ).

Игнатій. Той е съврѣмянникъ на царь Константина Тиха (1278), и въ патріархуваніе-то му ся свързали сношенія между Бѣлгарскж-тж и Киевскж-тж чѣрковж.